

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 21 lutego 2020 r.

**dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
oraz art. 53 Porozumienia EOG****Sprawa AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 893)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2020/C 182/07)

W dniu 21 lutego 2020 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) Decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Meliá Hotels International S.A. (zwanego dalej „Meliá”) w związku z naruszeniem art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”).
- (2) W okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. przedsiębiorstwo Meliá dopuściło się pojedynczego i ciągłego naruszenia dotyczącego umów wertykalnych zawartych przez to przedsiębiorstwo z organizatorami turystyki, które ograniczały sprzedaż czynną i bierną miejsc noclegowych w hotelach.

2. PROCEDURA

- (3) Decyzją z dnia 2 lutego 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie przeciwko przedsiębiorstwu Meliá na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004.
- (4) W dniu 5 sierpnia 2019 r. przedsiębiorstwo Meliá złożyło formalną ofertę współpracy w celu przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
- (5) W dniu 4 listopada 2019 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do przedsiębiorstwa Meliá. W dniu 20 listopada 2019 r. przedsiębiorstwo Meliá przekazało odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (6) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię w dniu 10 lutego 2020 r.

3. FAKTY

- (7) Stosunki handlowe przedsiębiorstwa Meliá z organizatorami turystyki w zakresie dystrybucji miejsc noclegowych w hotelach jego ośrodkach wypoczynkowych są oparte na pisemnych umowach. Niektóre z tych umów opierają się na standardowych warunkach umów przedsiębiorstwa Meliá.
- (8) Jedną z klauzul standardowych warunków umów przedsiębiorstwa Meliá („klauzula”) stanowi, co następuje: „RYNEK ZASTOSOWAŃ: umowa ma zastosowanie tylko i wyłącznie w odniesieniu do rynków wyszczególnionych w uwadze nr 16. Hotel będzie mógł zwrócić się do agencji/organizatora turystyki o sprawdzenie rynku pochodzenia wszelkich rezerwacji, w odniesieniu do których istnieją jakiegokolwiek uzasadnione wątpliwości. W stosownych przypadkach, ilekroć w momencie przybycia klientów do hotelu okaże się, że kraj ich zamieszkania jest inny niż ten uzgodniony w umowie, hotel ma prawo nie przyjąć rezerwacji”.

(¹) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

- (9) W poszczególnych umowach z organizatorami turystyki pole przeznaczone na uwagę nr 16 było puste bądź wskazany został w nim kraj lub kraje, w odniesieniu do których umowa miała zastosowanie.
- (10) Według informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo Meliá, w 2 212 z obowiązujących w 2014 r. i zawierających klauzulę umów przedsiębiorstwa z organizatorami turystyki w uwadze nr 16 wymieniono co najmniej jedno państwo EOG. W 2015 r. liczba takich umów wyniosła 2 004. Obowiązujące w latach 2014 i 2015 umowy zawierające klauzulę, w których w uwadze nr 16 wymienia się co najmniej jedno państwo EOG, są zwane łącznie „odnośnymi umowami”.

4. OCENA PRAWNA

- (11) Odnośne umowy stanowią porozumienia w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE i art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (12) W odnośnych umowach terytoria, do których każda z nich miała zastosowanie, zostały sprecyzowane przez przedsiębiorstwo Meliá i organizatorów turystyki będących stronami umowy, a tym samym stosowane było rozróżnienie konsumentów europejskich w zależności od kraju ich zamieszkania.
- (13) Treść klauzuli ze standardowych warunków umów przedsiębiorstwa Meliá, w związku z zawartą w odnośnych umowach uwagą nr 16, miała na celu ograniczenie możliwości sprzedaży miejsc noclegowych w hotelach przedsiębiorstwa Meliá przez organizatorów turystyki konsumentom zamieszkałym poza krajem lub krajami wymienionymi w uwadze nr 16 oraz udzielania przez nich odpowiedzi na niezamówione wnioski takich konsumentów.
- (14) W związku z tym umowy te ograniczały zdolność organizatorów turystyki do swobodnej sprzedaży miejsc noclegowych w hotelach we wszystkich państwach EOG, a co za tym idzie mogły doprowadzić do podziału rynku wewnętrznego w zależności od granic państwowych. Z uwagi na swój charakter zachowanie to stanowi ograniczenie konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu.
- (15) W decyzji stwierdza się również, że postępowanie przedsiębiorstwa Meliá nie podlega wyłączeniu na mocy rozporządzenia (UE) nr 330/2010 ani nie spełnia warunków określonych w art. 101 ust. 3 Traktatu.

5. CZAS TRWANIA

- (16) Odnośne umowy obowiązywały w latach 2014 i 2015. Czas trwania naruszenia obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

6. ŚRODKI ZARADCZE I GRZYWNY

- (17) Przedsiębiorstwo Meliá potwierdziło podjęcie niezbędnych działań w celu zaprzestania naruszenia. Jest jednak konieczne, by Komisja oficjalnie wezwała przedsiębiorstwo do skutecznego zakończenia naruszenia, jeśli jeszcze nie miało to miejsca, oraz do powstrzymania się od stosowania jakichkolwiek umów lub uzgodnionych praktyk mogących mieć takie same lub podobne skutki. W decyzji stwierdzono również, że naruszenie zostało popełnione umyślnie lub co najmniej przez zaniedbanie, i że należy nałożyć grzywnę.

Kwota podstawowa grzywny

- (18) Ustalając wysokość grzywnien, Komisja bierze zasadniczo pod uwagę wartość sprzedaży w ostatnim pełnym roku obrotowym, w którym przedsiębiorstwo dopuściło się naruszenia. W tym przypadku Komisja bierze pod uwagę przychody przedsiębiorstwa Meliá z tytułu świadczenia usług zakwaterowania hotelowego w 2015 r., których sprzedaż prowadzona była zgodnie ze standardowymi warunkami umów przedsiębiorstwa Meliá, oraz w przypadku gdy w umowie między przedsiębiorstwem a organizatorem turystyki w uwadze nr 16 wymieniono co najmniej jedno państwo EOG.

Okoliczności obciążające i łagodzące

- (19) W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.

Podwyższenie grzywny dla zapewnienia skutku odstraszającego

(20) W tym przypadku zastosowanie takiego podwyższenia nie jest konieczne.

Zastosowanie 10 % limitu obrotów

(21) Obliczona grzywna nie przekracza 10 % całkowitego obrotu przedsiębiorstwa Meliá.

Zmniejszenie grzywny w świetle współpracy

(22) Aby odzwierciedlić wykraczającą poza prawny obowiązek współpracę przedsiębiorstwa Meliá z Komisją, kwota podstawowa grzywny zostaje obniżona o 30 % zgodnie z pkt 37 wytycznych w sprawie grzywien.

Ostateczna kwota grzywny

(23) Ostateczna kwota grzywny, która ma zostać nałożona na przedsiębiorstwo Meliá zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003, wynosi 6 678 000 EUR.
